

Cena Numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie 1 K. 50 h. (zuz z dostawą do domu); na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. — Prenumerata za egzemplarz NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Diennik niezawisły demokratyczny iilustrowany.

OGŁOSZENIA.

za wiersz poitu 16 hal. za każdy następný rz. 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halercy od wyrazu minimum 50 hal. Nadane za wiersz petitiowy 50 hal. spody na każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tysiąc. Ileseryj prowadzi w awim zarządzie p. M. 4upzyez.

Administracya „NOWIN”: Rynek gł. L. 8, otwarta od 9-1 w południe i od 3-3 po południu. Na Lwów Skład i Ekspedycya: Agencya Sokolowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcyja i Administracya „Nowin”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627. Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycya „Nowin” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY: LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Tel. 627) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, i. p. Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Preslony odwiedź prenumeratę!

Czerwoný dudek.

P. Daszyński umie sobie robić reklamę. Wesořejszy „Napród” aż plakatami obwieścaca mówę tego szawęju iudniemni ją „najwspanialszą” mówę, jaka kiedykolwiek w parlamencie usł. wygłoszoną została, przypięła jej listy spokowa znanie. — Pan Daszyński jest rzeczywiście doskonałym mówcą, ale jeszcze doskonałym autorklamiatą...

Nie szuka to jednak być dobrym mówcą i nie szuka mieć słuchaczy, gdy się ma za zasadę, wszystko w oczyma najjadliwiej krytykować, oścerniać i potępiać. Krytyka jest rzecz łatwą, oczywista także krytyka, jaką p. Daszyński uprawia. Negując wszystkie i skazując na wszystkie p. Daszyński zbiera laury od „Naprodu” i nie tyle buduje ile bawi swoich słuchaczy. Ludzie bowiem lubią bawić się skandalikami i skandalami, przytuchając się chętnie napaściom: więc pan Daszyńskiemu nie zbywa na audytorjum.

Niechże się jednak czerwoný szawca otomanego przedmiejskiego międzysarodu sztylnu w domę nie wleje! „Wzrośnię” tej „wiskopomany” mowy pana Daszyńskiego w Irbio było takie, że ma chłopak posel Masłanka poprostu odmówił prawa przedstawiania się jako reprezentant ludu polskiego. I każdy Polak na to się godzi.

Wszyscy wiemy, że w Galicyi wiele, wiele rzeczy trzeba zreformować, że wiele krzyw d, usłużyć, zaniedbań bywa tu bezkarnie popełnianych, że mnóstwo szkarż jest nasadzonich. — Wiemy to wszyscy i wszyscy pragniemy postępu i reform.

Alco dążenie do postępu i reform nie uprawia do szkalowania kraju i narodu wobec obcych, nie uprawia do łączenia się z wrogami i lenia polskiego! Rachunki, jakie mamy do szatowania, musimy szatować w domu, walki możemy sztać w kraju; wobec nawayı zawsze groźnych nam nieprzyjaciół solidarności narodowa na zewnątrz jest świętym obowiązkiem.

Kto tego nie rozumie, nie ma prawa mieć się reprezentantem ludu polskiego; stoi po za nasieniem narodu, darujemy go międzysarodowce. — Brzydki ten ptak, co swoje gniazdo kała. Czy n! to podobno tylko dudek. Ani czerwień upierzenia, ani donosny głos i zawołanie szkalownicze, zawołanie efektowne opazyca (tak łatwa!) nie zastąpią jednak prawdy, iż dudek jest tylko dudkiem!

Z WIEDNIA.

(Patrz ilustracyę). Hold dzieci dla cesarza. — Pochód jubileuszowy. — 80 koron za miejsce na trybunach, 500 koron za okno!

Jak już wczoraj donieśliśmy, odbył się w Wiedniu s powodu jubileusu cesarza hold dzieci szkolnych. Dyrekcyja tramwaju dała 437 wozów motorowych i 433 wozów przapręzonych celem przewieszenia dziesiąty do Schoenbrunn. Słabę petito 348 motorowych i 1863 konduktorów. Przewóz dziesiąty do Schoenbrunn odbył się wczorowo. Prócz tego oszeć dzieci jechała koleją miejską. — W ten sposób dostało się do Schoenbrunn około 60.000 dzieci, zaś 20.000 z pobliskich szkół przywieziano. Hold dzieci uczynił ogromne wrażenie na cesarzu, który do łez warzony rzekł do burmistrza dra Luegera: „Dzieci są dla mnie najcenniejszymi i najmilszymi. Im starszy jestem, tem więcej kocham dzieci”. Pogoda była silnena, ale bardzo wielki upał panował.

Chłopcy w cennych ubiorach, dziesięć w białych sukienkach z szarfami ustawili się przed pałacem w Schoenbrunn. Na tarasie zjawił się cesarz z członkami rodziny cesarskiej. Prócz tego obecni byli: członkowie ciała dyplomatycznego, ministrowie, dostojnicy państwowi i dworscy i zaproszona publiczność. Dzieci z towarzyszeniem Filharmonii odśpiewaly hymn uroczysty, potem panu Bleibtreu z Burgteatru wygłosiła wiersz: „Austria, przedstawiająca hold dzieci”. Po odśpiewaniu kilku pieśni, szawęjuj dobroć serca, gorliwie i szamlowanie do pracy cesarza, nastąpiła „apoteoza” dzieci, które nastawily się tak, że utworzyły sobą litery początkowe imion cesarza i cesarzowej.

Jak przewidywano, hold dzieci w Schoenbrunn nie odbył się bez ujemnych wypadków. Granie i dźwięki czekanie wywołało wiele szastabęj wśród dzieci. Puszczególnym partym dzieci towarzyszyło 36 lekarzy, na miejscu zaś utworzono specjalne baraki. Powinno to wypadków było mało, około 1500 (tysiąc pięćset). Przeważnie szachodity wypadki lekkiego omdlenia, krwawienia z nosa i porażenia słonecznego. W 15 wypadkach udar słoneczny był silny.

Przygotowania do pochodu jubileuszowego 12 czerwca, w którym weźmie udział także „wesele krakowskie” i „hućce” polskich chłopów — są kolosalne i trzymają Wiedien w naprężeniu. Napływ obcych będzie ogromny, hotele i restauracye wiodnieksie szpedowały się znowa. Ale ci ciekawki, którzy do Wiednia przybyła, muszą być albo bogaczami, albo wyrzec się nadziei wygodnego szobacenia pochodu. Policya pozwoliła na szobaczenie trybun tylko dla 80.000 ludzi; miejsca na tych trybunach kosztują 80, 60, 40 i 20 kor. Najtańsze miejsca są po 8 k.

82.000 dzieci przed cesarzem. (Patrz str. „Z Wiednia”)

Komitet motywuje te ceny olbrzymimi kosztami budowy trybun (kartel stolary i cieleń) i kosztami urzędzenia pochodu. — Szczęśliwi właściciele okien w domach przy Ringstrasse i Praterstrasse robią także bójafakle interesy, wynajmując okna za kilkaset koron. Jak wielka kwintne tu spekulacya, o tem świadczy taki fakt, że jakiś przedsiębiorca ofiarował dyrekcyi Carltheater przy Praterstrasse 20 000 k. za wynajęcie gmachu na czas pochodu i urzędzenie widowni na balkonie i w oknach gmachu, ale dyrekcyja odrzuciła ofertę. Niestety, właściciele mieszkań na 1-em piętrosze przy Ringstrasse, a więc mieszkań najbardziej elegandych nie będą niezgodnie wzdiali, bo trybuny i drzewa szostają im widok. Dla publiczności atojącey będą także pewne miejsca szeserowane, ale któż w takim toku może coś szobaczyć? I trzeba mieć nielada sily i ogrom ciekawości, aby od wczesnego rana do południa wytrzymać na miejscu! Nie szraknie je-

dnak takich Wiedeńczyków są tak ciekawki, że już o 5 tej rana szstawiają się w szereg, aby zapewnić sobie dobre miejsce...

Handel dziewczętami.

Policya wiedeńska uwiesła i wydała sądowni trzy osoby, co do których są silne poszeiki, że trudniły się wywozem dziewcząt do Ameryki Północnej w celach nielawnych. Przesł kilka dni temu szawęju się na policyi pewna młoda Roszanka z Donlestenau, że przysłał do niej dwaj mężczyźni i namawiali ją do wyjazdu do Ameryki Północnej. A gdy się temu szprzezwiała, jeden z przybyzów w wymownych słowach starał się nakłonić ją do wyjazdu, obiecując jej, że będzie tam chodowała w sztele i jedwabkach. Proponował jej, aby się z nim szareczyła, a w Londynie mieli

KRÓL POWIETRZA.

18 Powieśń z najbliższej przyszłości przez Ludwika Szczepańskiego i Josefa Rażkowskiego. (Ciąg dalszy).

W tejsze chwilił pod nacisnieniem trzech rostych indel pęk szamek u furtki, drzwi ruszyły i na szadzielnie wpadł owi dwaj tajemniczy panowie, którzy wartowali u wejścia, oraz policjant. Sziderował się tu Kruszkowi, który z wysokości wozu aeromobilowego, przysypywał się im irracjonalnie, nie odrywając się od regulowania maszyny.

— Dla czegoś pan nie otwierał bramy, gdy w imieniu prawa szadzielny wstęp? Ktoż szapozrony starszy jegomocni. Pan jesteś Szymon Kruszk? — Proszę zejść natychmiast!

— O, panowie darujcie, rzekł Kruszek z ironicznym humorem. Ja mam teraz ważniejsze rzeczy do roboty jak rozmawiać z panami. — W imieniu prawa szadzielny zejść, jesteście pan szeserowawcy!

Z pracowni wybiegła z walizką w rękę panna Anna I, odchodząc szgniewane organa władzy pruskiej, sztarata się z drugiej strony dotrzeć do Kruska, i pódąć mu walizkę.

Policjant ujrzał ją jednak, rzucił się ku niej i chwał jej z rękł wydrzeć walizkę. Reolucina panna bronila się energicznie, dopadła do szohodków aeromobilu i wołała na Kruska aby odebrał walizkę. Policjant brutalnie chwycił pannę pod gardeo, agent zaś szsarzał ją za rękę.

Kruszek wówczas jednym szusem szeskerzył na ziemię i dobywszy browninga, krzyknął:

— Przesz stąd, pruskie bestyo! — Policjant i agent podbili panna Anna, a policjant dobył szawęju i szamochł się na Kruska. W tejsze chwilił tenże sztrellł, policjant szprewrócił się, panna Anna szs wdrapała się z walizką do wozu i krzywiła na Kruska, aby powieszył jej szładem. Kruszek z dymiącym rewolwerem w rękę sztanał na szohodkach, ale w tej chwili H szeskerzył i uchylił się, bo starszy z urzędniców policyjny szew szawęju szobczył rewolweru wycofał i wypalił do Kruska.

Silny szchłchł. Kruszek odpowiedział wystraszonym, który ugodoł Pruska w rękę, szewszadła-

ję go. Trzeci Prusak, nie mając bronii, trzymał się szpresornie szdła.

Wszystko to było dziełem trzech sekund. Kruszek wpał się szponownie po szrubnie do wozu i puścił w ruch elekromotory. Olbrzymie metaliczne koła wiatrakowe jęły z szumem wirać.

— Kręć pani teraz tą szantą na prawo — i nie wypuść jej z rękł, aż pani dam znak! Raz, dwa, trzy, szadła! Adieu, Berlinie! Teraz już nie mamy tu po co szowracać!

Aeromobil drgnął, wznosił się trochę nad ziemię, a gdy pod działaniem motoru szubnyowego także szrub horyzontalne poczęły się obracać, wzdół się ukłonił lotem w górę. Szwybując nad sziemia uderzył szreszym wozu o parkan i obalił go, poczem bez dalszego wypadku jęł wznosił się coraz wyżej.

— Teraz szkręć pani szantą na lewo! Doskonale. Zataczamy łuk — i szkierujemy się ku szohodowi. Wznieśmy się jeszcze w górę, o sto metrów wyżej. Niech się pani nie boi!

— Ja się nie boję, odpowiedziała Anna, ale była biedna, jak szadła. — Za kilka minut oswoi się pani z tem no-

wym wzruszeniem. Zwłaszcza przy pełnej obzwości, gdy lot staje się szalstym, uczucie niebezpieczeństwa szepnie szanka. Czuję się formalnie, jak przywał szobczy podtrzymaj płaszczony oplete tkaniny, tworzące niby szkrynie, czy szkrynie, opierające się o powietrze. Czuję się, jak szatak nabiera lekkości i szpowońsi ruchów!

Aeromobil szobczywał w wysokości pięćdziesiąt metrów szund powierchności szlemi. Z tej wysokości krajobraz szprawiał wrażenie szustennej masy płaszczyn; wszyski: domy, lasy, wzgórsza szprestawały się szlasko. Szadła na szochodnie w szumrasa dymu i w szprach porannej mgły szadła sztolica imperium niemieckiego, Berlin, niby szpotorny pak, który na wszystkie szrony wyciągnął wazkie macki droż szelanych, szprzone szewronnymi szlamami fabryk, szuchających sztemnymi kłębam dymu.

Bądź szdrow, Berlinie! Bądź szdrowa, sztolico brutalnej szprezocy i szewprawa Szrasznęliśmy twój był z naszych sztop i więcej szek nie szrzymy, chyba sznowa w wysokości pięćdziesiąt lub szylasta metrów!

Kruszek szpojował na szegarek. (Dalsze szlag szustają!)

Magazyn mebli SZCZEPANA ŁOJKA Kraków, ul. Szpitalna l. 34, naprzeciw teatru. Nr. tel. 738.

poleca w wielkim wyborze kompletne urządzenia pokoi szypialnych, jadalnych, salonów i t. p. Sofy wszelkiego rodzaju, materace, poduszki, kołdry, dywany, ehodniki, portyery, firanki, kapy na kółka, szewety na sztoły i t. p.

